

JITKA JURZYKOWSKÁ

LÁSKA

Láska je omamná jak vůně šeríku
Přivoníš poprvé a jsi jí nasycen
Přivoníš podruhé a z lásky zbyde jen
Maličký kvítek na zemi
Přivoníš potřetí, cítíš se oklamán
Za tu vůni však všechno bys dal
Zdá se mi...

VLOČKY VE VLASECH

Slza je svědek citů mých
Lehce mi stéká po tvářích
Srdce se topí v tajemstvích
A zrcadlí se v očích tvých
Jak temné moře hlubokých
Úsměv je obraz štěstí mých
Kéž leží štěstí v dlaních tvých
Když vločky tají v vlasech tvých
Já vzývám tiše bílý sníh
Přikryj prosím duši mou
Spolu s tou tvou nádhernou...

JABLKO

Srdce obnažené
Jak had svlečený z kůže
Bolest píchá mě
Jak trny bílé růže
Stojím na útesu
A čekám co mě spasí
Duše bloudí v tmách
Pak přijde zázrak asi
Světlo obejme bytost moji celou
Budeš mým Adamem a já tvojí Evou
Jablko pak budem hledat spolu
Na cestě zaslíbené...

CESTA

Už stříbro maluje Ti vlasy
Když v půli života jsi asi
Pak poklad dětských vzpomínek
Bedlivě si chráníš
Užíváš mládí nabídek
Stěží se času bráníš
Když dívka po matce převezme roli
Když zjistíš že život také bolí
Pak po té cestě
Snaž se kráčet
Sluncem větrem deštěm
Nech se zmáčet
Jdi s hlavou vztyčenou
Vstříc dalšímu rozcestí...

TOMÁŠI KLUSOVI

Při poslechu písni Tomáše Kluse
Má duše nežízní směje se v kuse
Noty tančí na osnově
Srdce těší v každé době
Chrpa u cesty modřejší zdá se
Rýmy se spojí v celé své kráse
Slovo jak mozaika se do verše vkládá
Múza pak tóny své pomalu skládá
Písnička lahodí uchu i duši
Zpěváku tvorba tvá vlastní Ti sluší
Já jen si přeji skládej dál
Bys talentem svým neplýtvál
Potěšil verši příznivce věrné
Rozehnal písni svou myšlenky temné...

MOŽNÁ

Déšť myšlenek do hlavy mi buší
Proud otázek do srdce se vlévá
Stín pochyb leží u dna duší
Blesk pocitů neumdlévá
Zrnko smutku někde v nitru klíčí
Otevřít chci k Tvému srdci klíči
Bránu těžkou zámkem výčitek
Tam za ní perla naděje svítí...

TAJEMSTVÍ

Rosa se leskne
V javorovém listu
Hřeje Tě vzpomínka
K tomuto místu
Poutá Tě stále
Dneska i včera
Nevíš co počít
Třeseš se celá
Vítr Ti napoví
Když hladí listí
Vzpomínku nesmažeš
Buďme si jisti
Čas běží dál
Paměť Tvá hlídá
Tajemství něžné
Hle venku svítá...

KLAVÍR

Stále slyším hudbu znít
Melodie klavíru mi oči zavírá
Tóny tančí kolem uší
Dur a mol si spolu hrají
Tiše teď a zas hlasitěji
Nádherná píseň do duše se vlévá
Kolem mě není nic než noty
Symfonie pěti řádků zní
Houslový klíč srdce otvírá
Jak zastavit čas...

CÍL

Život je jak dlouhá cesta
Začátek má a svůj cíl
Nejdřív stopy malých krůčků
Každý na ní zanechá
Potom stojí na rozcestí
Rozhodnout se musí
Půjde-li tím správným směrem
Nebo jiný zkusí
Co je cílem naší cesty
Ne každý však ví
Možná právě ona cesta
Bude pravý cíl...

MÉ POCITY

Když zima rozpustí si vlasy
Můj pohled smutný bude asi
Já duši položím
Do sněhových peřin
Já srdce ponořím
Do nekonečných vteřin
Já pláč schovám
Do niterných básní
Já lítost ukryju
Lehce mezi řádky
Myšlenky s vločkami letí
Slza se leskem třpytí
Štěstí mi uniká
Snad ho už chytím
Naděje na křídlech
Hladí čerstvý sníh
Topím se v pocitech
Na rtu lehký smích...

HAMLET

Je to už dávno v Dánsku hrad
To příběh smutný z stěn jde chlad
Intriky vražda zrada pouhá
Nechybí ani láska touha
Princ Hamlet těžký nese si osud
Ta muka duše nepoznal dosud
Zda být či nebýt toť oč tu běží
Odpověď snadnou nalezne stěží
Však mysl soků teď tráví jed
Osud snad ruku s mečem ved
Už zmírá zrádce dokonáno jest
Ještě ne zcela pak zbývá čest
Nakonec zlo své dokoná dílo
Souboj hrot meče otrávené víno...

PESIMISTA

Spousta lidí na náměstí
Přesto pocit osamění
Ukrajuje kousek štěstí
Bylo tu a náhle není
Mezi všemi stejně sám
Společností pohrdám
Proti všem já volím cestu
Oni z města a já k městu
Žádná radost žádný cit
Život bude cenu mít
Pokud jenom budeš chtít...

KDYBYCH

Kdybich byl básník
Mou múzou bys byla
Má tajná přání
Do veršů bys skryla
Kdybich byl malíř
Modelem bys byla
Barvy mé duše
Na plátně bys slila
Kdybich byl sochař
Nástrojem bys byla
Smutek v mém srdci
V kámen by jsi vryla
Být hudebníkem
Mou múzou bys byla
Vzácným nástrojům
Život by jsi vlila
Kdybich byl tvůj osud
Mou ženou bys byla
Láska má jak dosud
Pro Tebe by žila...

MALÉMU PRINCI

Slovo má někdy velkou moc
Den dokáže změnit v noc
Nebo noc v krásný jasný den
Čti a budeš okouzlen
Potom síla jedné věty
Z ledu vyčaruje květy
Co je ještě mezi řádky
To už patří do pohádky
Pozor ale prázdná slova
Často slyšíme je znova
Kéž ty květy neuvadnou
Pravé myšlenky tou prázdnou
Slovům přítele však věř
Jsou jak pramen čisté vody
Co uhasí žízeň v duši
Určena jen pro Tvé uši...

TOPÍM SE

Tvé oči jsou jako lesní med
Já bez okolků chtěl bych hned
Tvé jemné ruce držet v mých
Dlaních po Tobě vyprahlých
Tvůj hlas mě vábí jako zpěv
Ptáků když z jara usilovně
Pějí lásku a já v Tobě
Ztrácím se a topím
Tvůj úsměv je jak kouzelný
Lektvar co u srdce hřeje
Dej mi ho víc je nádherný
Pocit když se na mě směješ
Já ztrácím se a topím v Tobě zas...

SNĚNÍ

Krajina snění už zase mě láká
Doteky vzpomínek pálí mě v duši
Přání má pláčou a dívat se bojí
V prostoru fantazie se topím zas
Pohledy slzami zkropené plavou
Údolím vědomí do nevědomí
Pohyby víček jsou svědkem mých snění
V představách náhodných bloudím já nocí
Osudy příběhů nad ránem mizí
V paměti útržky čehosi planou
V hodině mezi tou tmou a červánky
Pohled můj najednou otevře svět...

